E baš to si ti! Pobjednik!

Od kada sam objavila da imam cerebralnu paralizu javio mi se neki manji broj ljudi sa kojima djelim isto.
Ako poznaješ nekoga kome ovaj tekst treba, šalji dalje!
Biti borac u životu je najbitniji dio svega što ljudi bez fizičkih mana ne osjete toliko. Najvjerojatnije nisu svjesni koliko su sretni.
Da ne moraju učiti nešto tako prirodno, pokrete, ravnotežu, snagu hvata i to sve izbalansirati sa drugom stranom tijela i stopiti se sa većinom ljudi oko ti ljudi te baš ne žele u svom društvu… ne samo to ne daju ti niti priliku, znam.
Od malih nogu sam zamišljala kako bi to bilo da ja to mogu kao oni sve? Da li bi bila prihvaćena?
Izašla sam sa tim van jer jedan dio mene u sebi plače. Ne zbog sebe, ja sam nisam bila, izašla sam van jer znam da neko dijete sa tim problemom isto tako plače, ne želi u školu, zakopava problem i ne da sebi doc do izražaja.
A mora sve tvoje lijepe stvari moraju van iz tebe, vrijedis i uvijek si vrijedio. Pusti zle jezike, oni to rade jer jedino to i znaju. Jako tužno zar ne? To je njihovo najveće postignuće u životu, a ti? Pogledaj svoja postignuća, pogledaj što sve možeš, što sve znaš, što ćeš tek naučiti i sto ces sve hoćeš, borac si.
I za kraj, radila sam u kladionici to mi je bio prvi š ne ćeš hendikep odigrat na neki bzvz klub, nego na nekoga za koga znaš da će pobijediti. E baš to si ti! Pobjednik!
I evo ti slijed što sam mislila da nikada neću moć obitelj, djecu, kuhati i za mene malenu jedno bitno nositi cipele na petu u tako jakoj boji, nositi cipele koje nisu da me svaka žena može razumjeti
#cerebralnaparaliza #kuhanje